

**UCHWAŁA NR XXVI/180/12
RADY GMINY LUTOMIERSK**

z dnia 19 września 2012 r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r., Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281; z 2012 r. poz. 567) **Rada Gminy Lutomiersk uchwała, co następuje:**

§ 1. 1. Nie uwzględnia się wezwania wniesionego przez Panią Anetę Funkowicz do usunięcia naruszenia prawa, Uchwałą Nr LVI/396/10 Rady Gminy Lutomiersk z dnia 3 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Zdziechów, Stanisławów Nowy, Stanisławów Stary i Albertów w Gminie Lutomiersk.

2. Uzasadnienie uchwały zawarte jest w załączniku do niej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lutomiersk.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy informacyjnej Urzędu Gminy Lutomiersk.

Przewodniczący Rady
Gminy Lutomiersk

Tadeusz Rychlik

Uzasadnienie

Pismem z dnia 23.05.2012 r. (data wpływu do tut. urzędu – 25.05.2012r.) oraz wyjaśnieniem do tego pisma z dnia 25.06.2012 r. (data wpływu do tut. urzędu – 27.06.2012r.) Pani Aneta Funkowicz wezwała Radę Gminy Lutomiersk do „usunięcia naruszenia prawa”. Zdaniem Wzywającej uchwała nr LVI/396/10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Zdziechów, Stanisławów Nowy, Stanisławów Stary i Albertów w Gminie Lutomiersk, która została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego Nr 375, poz. 3621 dnia 17 grudnia 2010 r., i weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa narusza jej „interesy prawne i uprawnienia”, w zakresie części opisowej planu – ustaleń szczegółowych „§ 21 dla terenów, oznaczonych na rysunkach planu symbolami 11MN ustalono zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z usługami, podano parametry i wskaźniki zabudowy, co nie pokrywa się z przepisami ogólnymi w/w planu zagospodarowania przestrzennego”, oraz w zakresie § 6 ust. 13 w przepisach ogólnych planu poprzez wprowadzenie „nakazu lokalizowania nowej zabudowy i ogrodzeń minimum 30 m od granicy lasu”.

Następnie Organ pismem z dnia 10.07. 2012 r. poinformował stronę, na mocy art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, iż przedłużony został termin załatwienia sprawy powyższego wezwania do dnia 28 września 2012r.

Komisja Spraw Lokalnych Rady Gminy Lutomiersk, jako właściwa do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, po zapoznaniu się z treścią wezwania, nie uwzględniła wezwania.

Wniesione wezwanie do usunięcia naruszenia prawa zostało wniesione w trybie art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy, w sprawie z zakresu administracji publicznej, może – po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia – zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Pani Aneta Funkowicz wskazała, że jest właścicielką działki nr ewid. 126 położonej w miejscowości Stanisławów Nowy – obręb geodezyjny 22. Zgodnie z uchwałą nr LVI/396/10 Rady Gminy Lutomiersk, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych Zdziechów, Stanisławów Nowy, Stanisławów Stary i Albertów w Gminie Lutomiersk, przedmiotowa działka położona jest w obszarze oznaczonym symbolem 11MN, przeznaczonym pod budownictwo mieszkaniowe, jednorodzinne. Działka ta sąsiaduje z działką nr ewid. 130. Do działki nr ewid. 130 przylega działka nr ewid. 57. Wskazane działki nr 57 i nr 130 zlokalizowane są w planie w terenie oznaczonym symbolem ZL – tereny lasów. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wprowadził w § 6 ust. 13 uchwały w przepisach ogólnych „nakaz lokalizowania nowej zabudowy i ogrodzeń minimum 30,0 m od granicy lasu”. Wprowadzone planem ograniczenie powoduje, że część działki nr ewid. 126 została wyłączona z możliwości jej zabudowy. Mimo wprowadzonego nakazu, po uchwaleniu planu działka nr ewid. 126 położona w miejscowości Stanisławów Nowy zachowała status działki budowlanej bowiem przeznaczona jest pod budownictwo mieszkaniowe, jednorodzinne.

Rada Gminy Lutomiersk przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obrębu geodezyjnego Stanisławów Nowy związana była ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lutomiersk. W myśl art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalenia

studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego są wiążące dla organów gminy. Wiążący charakter ustaleń zawartych w studium potwierdza przepis art. 17 pkt. 4 (przy sporządzaniu projektu planu wójt musi uwzględniać ustalenia studium) oraz przepis art. 20 ust. 1 stanowiący, że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium. Taka regulacja sprawia, że przy ocenie ewentualnego przekroczenia granic władztwa planistycznego postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy należy przede wszystkim badać zgodność tych postanowień z odpowiednimi postanowieniami studium. W planowaniu przestrzennym uwzględnia się m.in. prawo własności (art. 1 ust. 2 pkt. 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Przy dokonywaniu oceny w tym zakresie m.in. należy uwzględniać fakt, czy skarżąca zgłaszała wnioski i uwagi do projektu planu lub na etapie poprzedzającym, czy uczestniczyła w dyskusji publicznej. W razie braku takich działań właścicieli nieruchomości objętych planem miejscowym trudno skutecznie zarzucać organom gminy przekroczenie władztwa planistycznego, nie mogą one bowiem domniemywać zamierzeń właścicieli tym bardziej, gdy uchwalany plan jest zgodny z postanowieniami studium, obowiązującego od 2005 r. Przepis art. 15 ust. 2 pkt. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, iż zapisy planu mogą przewidywać zakaz zabudowy. Umieszczone w planie zakazy zabudowy wynikają wprost z zapisów obowiązującego studium, którego ustalenia muszą zostać uwzględnione w zapisach planu. W studium tereny R, ZL, RZ, R/ZL zostały wskazane jako tereny do zachowania z zakazem zabudowy. Działki o nr ewid. 130 i 57, które sąsiadują z działką skarżącej mają przeznaczenie ZL- tereny lasów. Niedopuszczalne jest więc ustalenie innego niż leśne przeznaczenia tego terenu, bez uzyskania zgody właściwego organu. Zmiana przeznaczenia tych nieruchomości wymagałaby zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych uprzedniej zgody właściwego organu administracji rządowej, wskazanego w regulacji art. 7 ust. 2 w/w ustawy. Brak tej zgody uniemożliwia dokonanie odlesienia gruntu leśnego i przeznaczenia go na inne cele. W związku z faktem, że działki o nr ewid. 130 i 57 są działkami leśnymi, a w studium wprowadzono zakaz lokalizacji budownictwa i ogrodzeń bliżej niż 30-50 metrów od granicy lasu, zatem będąca własnością Pani Anety Funkowicz, działka nr ewid. 126, zgodnie z obowiązującym planem została objęta częściowo nakazem lokalizacji zabudowy i ogrodzeń 30 m od granicy lasu. Taki sposób ustaleń planu w odniesieniu do działki 126 położonej w Stanisławowie Nowym realizuje również ustalenia określone w art. 9 ust. 4 w powiązaniu z art. 10 ust. 2 pkt. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Plan miejscowy jest zbiorem nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń. Jednym z punktów planu jest „nakaz lokalizacji nowej zabudowy i ogrodzeń minimum 30,0 m od granic lasu.” Niniejszy zapis został wprowadzony w celu ograniczenia niszczenia granicy lasu oraz ochrony przed szkodami wyrządzanymi przez silne wiatry powodujące wywracanie drzew, łamanie gałęzi, co może stanowić zagrożenie dla ludzi, budynków i ogrodzeń. Dodać należy, że nakaz lokalizacji zabudowy i ogrodzeń 30 metrów od granicy lasu dotyczy wszystkich działek położonych w gminie Lutomiersk, nie zaś tylko działki nr 126.

Okolicznością niesporną jest, że w kwestionowanym przez Skarżącą zakresie zaskarżona uchwała jest zgodna z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lutomiersk przyjętym uchwałą nr XXXIII/241/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. gdzie znajduje się zapis stanowiący zakaz lokalizacji budownictwa i ogrodzeń bliżej niż 30 – 50 m od granicy lasu. Zapis ten został umieszczony w rozdziale III.10 Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, której

celem jest ochrona lasów przed urbanizacją z wyjątkiem wskazanych na rysunku Studium terenów zabudowy. Dalej wskazano w uwagach ogólnych tegoż rozdziału, iż wszelkie budownictwo mieszkaniowe, usługowe, turystyczne należy harmonizować z otaczającym krajobrazem, a lokalizacja obiektów rekreacyjnych i turystycznych podporządkowana musi być wymogom ochrony środowiska przyrodniczego. Wskazany zapis Studium znalazł bezpośrednie odzwierciedlenie w spornym zapisie § 6 pkt. 13 zaskarżonej uchwały, którym wprowadzono nakaz lokalizowania nowej zabudowy i ogrodzeń minimum 30 m od granicy lasu, który w istocie wprowadza minimalną odległość (przewidzianą w Studium), 30 m od granicy lasu, w pasie której nie można lokalizować nowej zabudowy i ogrodzeń.

Wprawdzie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest prawem miejscowym, a aktem wewnętrznym, określającym założenia polityki przestrzennej w gminie, to jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4 u.p.z.p.). Obowiązek zbadania w procesie planistycznym zgodności projektu planu z ustaleniami studium ciąży przy tym tak na organie wykonawczym gminy, jak i na radzie gminy (art. 14 ust. 5, art. 17 pkt 4, art. 20 ust. 1 u.p.z.p.). Podkreślić przy tym trzeba, że ustalenia planu miejscowego, będące realizacją zapisów studium, nie mogą być skutecznie podważane dopóki nie zostanie stwierdzona niezgodność z prawem ustaleń studium (vide: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 maja 2008r., sygn. akt II SA/Po 229/08 – Lex nr 566215).

W warunkach niniejszej sprawy, skarżąca nie wykazała, aby zaskarżona uchwała naruszyła jej interes prawny w rozumieniu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Zauważyć należy, iż w wyniku uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w istocie nie doszło do zmiany sytuacji prawnej nieruchomości, której skarżąca jest współwłaścicielką.

Plan miejscowy dla obszarów położonych w obrębie geodezyjnych Zdziechów, Stanisławów Nowy, Stanisławów Stary i Albertów w Gminie Lutomiersk został sporządzony z zachowaniem wymogów proceduralnych określonych w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 647). Procedura planu została przeprowadzona zgodnie z art. 17 w/w ustawy.

Plan zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia wymagania ładu przestrzennego czyli takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe i kulturowe. Stanowi akt prawa miejscowego. Biorąc pod uwagę ten fakt, plan jednoznacznie ustala sposób zagospodarowania i zabudowy terenu, poprzez wprowadzenie obowiązujących zakazów, nakazów, dopuszczeń i ograniczeń, zgodnie z przepisami z zakresu gospodarki przestrzennej.

Plan ustala jako wiodącą na obszarze objętym planem funkcję mieszkaniową jednorodzinną i rekreacji indywidualnej. Ustala również tereny rolnicze, lasów, łąk, zabudowy zagrodowej, usługowej, produkcyjnej, składów i magazynów, cmentarza, wód powierzchniowych. Zasadniczym elementem struktury funkcjonalno-przestrzennej terenu jest układ komunikacyjny. Zaproponowany w planie system komunikacji na terenie planu jest spójnym i całościowym rozwiązaniem. Plan ustala sposoby zabudowy i zagospodarowania terenu, zasady kształtowania zabudowy oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, a także zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Istotnym zadaniem planu jest zapewnienie warunków dla ochrony terenów i obiektów dziedzictwa kulturowego. Przyjęte rozwiązania projektowe zapewnią

możliwość sukcesywnego zagospodarowywania terenów zgodnego z wymogami ładu przestrzennego.

Plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP). Stanowi część systemu prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, a zatem pozostawać powinien w zgodności z konstytucją, ustawami i aktami podstawowymi. Przepis art. 21 Konstytucji RP stanowi, że Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia zaś z art. 64 ust. 3 wynika, iż własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności.

Ponadto według art. 7 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), do zadań własnych gminy należą sprawy z zakresu ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej. Biorąc powyższe pod uwagę, prawidłowe gospodarowanie przestrzenią w gminie, należy do podstawowych zadań władz lokalnych. Zadania te realizowane są w oparciu o przepisy w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na podstawie której wójt gminy przygotowuje projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jak również prowadzi procedurę sporządzania niniejszych dokumentów planistycznych.

Stosownie do art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 647) kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Na mocy ustawy organy gminy zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów, w celu ustalenia przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy. Wynika to wprost z treści art. 6 ust. 1 ustawy, zgodnie z którymi ustalenia miejscowego planu kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości oraz, że każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich, jak również ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodnie ze wskazaną ustawą kształtuje sposób wykonywania prawa własności, a jego uchwalenie jest efektem realizacji władztwa planistycznego przysługującego Radzie Gminy (art. 4 ustawy o planowaniu zagospodarowaniu przestrzennym). Zatem wprowadzenie w § 6 ust. 13 w przepisach ogólnych planu - „nakazu lokalizowania nowej zabudowy i ogrodzeń minimum 30,0 m od granicy lasu” nie stanowi uzasadnienia zarzutu o niezgodności planu z prawem.

Tym samym, ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą ingerować w sposób istotny w wykonywanie prawa własności nieruchomości.

Kompetencje zaś do ustalania przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu posiada w zasadzie wyłącznie gmina, gdyż kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...), należy do zadań własnych gminy (art. 3 ustawy o planowaniu). Tak więc władztwo

planistyczne gminy znajduje swoje źródło w przepisach ustaw i Konstytucji RP, a miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego może w istotny sposób ograniczać zakres korzystania z prawa własności.

Zatem kwestionowany przez skarżącą, nakaz lokalizowania nowej zabudowy i ogrodzeń minimum 30 m od granicy lasu, wprowadzony § 6 pkt 13 części opisowej planu zagospodarowania przestrzennego jest zgodny z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lutomiersk przyjętym uchwałą nr XXXIII/241/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r Rady Gminy Lutomiersk gdzie w rozdziale III.10 pod nazwą Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej w pkt 1. Lasy i zadrzewienia – w oznaczeniu "ZL" na rysunku "Studium – kierunki..." zaznaczono, iż: obowiązuje traktowanie lasów jako istotnego elementu systemu ekologicznego obszarów chronionych, zagospodarowanie obszaru leśnego powinno być zgodne z opracowanym planem urządzenia lasów lub uproszczonymi planami urządzenia lasów osób fizycznych, główne kompleksy lasów wskazane są do ochrony przed urbanizacją z wyjątkiem wskazanych na rysunku studium terenów zabudowy, wszelkie budownictwo mieszkaniowe, usługowe, turystyczne itp. należy harmonizować z otaczającym krajobrazem, lokalizacja obiektów rekreacyjnych i turystycznych podporządkowana musi być wymogom ochrony środowiska przyrodniczego, tworzenie ekotonów w postaci pasa ochronnego na obrzeżach lasu o szerokości 10 m – 30 m, a także wzdłuż dróg i cieków w celu ograniczenia niszczenia granicy las – pole, las – woda i pole – woda, a także zakaz lokalizacji budownictwa i ogrodzeń bliżej niż 30 – 50 m od granicy lasu.

Podsumowując, stwierdzić należy, iż procedura uchwalania planu została zachowana. Przedmiotowy plan badany był przez Wojewodę pod względem zgodności z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 647) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587). Organ nadzoru nie stwierdził naruszenia przepisów prawa, które mogłyby skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały w trybie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Nie doszło również do naruszenia władztwa planistycznego Gminy w zakresie dopuszczalności przyjętych rozwiązań planu w zakresie objętym skargą, w tym szczegółowych rozwiązań dotyczących odległości sytuowania zabudowań i ogrodzeń od granic lasu, w odniesieniu do obowiązującego prawa materialnego.

Przewidziana przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 75, poz. 690) regulacja § 271 ust. 8, dotycząca odległości wznoszenia zabudowań od linii lasu dotyczy szczególnych uwarunkowań związanych z bezpieczeństwem pożarowym. Nie może więc stanowić odniesienia do zasad zagospodarowania terenów objętych planem, właśnie chociażby ze względu na uwzględnienie innych wartości objętych ochroną prawną. Toteż zarzut przedstawiony przez Panią w wezwaniu dotyczący sytuowania budynków w odległości 12 od lasu nie znajduje uzasadnienia

Ustalenia przyjęte w planie są zgodne z polityką przestrzenną gminy wyrażoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lutomiersk. W granicy obszaru objętego planem utrzymuje się istniejące

zagospodarowanie. Nowe tereny inwestycyjne zlokalizowane na obszarze objętym planem są kontynuacją istniejącej zabudowy oraz uporządkowaniem stanu istniejącego. Utrzymuje się istniejącą zabudowę mieszkaniową i zagrodową, dopuszcza się remonty, modernizację oraz wskazuje się tereny kontynuujące istniejącą zabudowę. Przeznaczenie terenu uwzględnia dotychczasowy sposób użytkowania terenów z uwzględnieniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych całego obszaru objętego planem.

W tym stanie rzeczy należało zająć stanowisko jak w treści uchwały.

Przewodniczący Rady
Gminy Lutomiersk

Tadeusz Rychlik